

151. Møde.

Mandag den 14. Maj Kl. 1.

Formanden: Folketingets Udvalg angaaende: Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri og Folketingets Udvalg angaaende: Forslag til Lov om Ferskvandsfiskeri har i Dag afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag.

Eksemplarer er omdelte.

Ved Folketingsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Vanggaard) er modtaget et Andragende fra Uldhandler Niels Chr. Andersen om, at et paa hans Ejendom i 1911 formentlig begaaet Tyveri maa blive gjort til Genstand for en retslig Undersøgelse.

Andragendet vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Udgifter ved Afvikling af Forholdet til St. Croix, St. Thomas og St. Jan.

Hertil valgtes: *Stengerik, Poul Christensen, Mads Larsen, Johs. Fog-Petersen, N. Frederiksen, Sigvald Olsen, Borgbjerg, Hans Nielsen* (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds), *Hauge, N. Neergaard, Klaus Berntsen, Slesbager, Brorsen, C. Sørensen* og *Fraenkel*.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Konsulenter i Sager vedrørende Præstegaardsbygninger.

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3707; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2507).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (J. Andersen): Som ærede Medlemmer vil have set, er der ikke opnaaet Enighed i Udvalget angaaende dette Lovforslag. Et Mindretal paa 4 Medlemmer stiller et Ændringsforslag, hvorimod Flertallet anbefaler Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Under den tidligere Form for Præstelønninger maatte Præsterne selv afholde Udgifterne til Vedligeholdelse af Præstegaardene, saavel til den daglige Vedligeholdelse, om jeg saa maa sige, som til den aarlige og til større Ombygninger og Nybygninger, kort sagt, hele Bygningsvæsenet hvilede paa Præsterne, saa at hvis det Arbejde, der skulde gøres ved en Præstegaard, var saa stort, at det ikke kunde betales af den paagældende Indehaver af Embedet i Løbet af Aaret, fik han Lov til at optage et Embedslaan til Arbejdets Udførelse, og dette Embedslaan maatte han saa forrente og afdrage i de kommende Aar. Dette medførte, at Præsterne sparede saa meget som vel muligt paa Vedligeholdelsen af de paagældende Ejendomme. Det er menneskeligt, da det ikke var deres egen Ejendom og de muligvis kom til at flytte fra Præstegaarden om nogle Aar, at de sparede det mest mulige, hvor der spares kunde, og det medførte selvfølgelig, at Præstegaardene i mange Tilfælde ikke blev holdt saa godt vedlige, som de burde. Ved den nye Præstelønningslov er der skabt et helt nyt Forhold, idet det der er fastsat, at Præsten skal betale et vist lille aarligt Beløb til Vedligeholdelsen, men hvad derudover kræves, skal betales af den paagældende Lønningsfond. Men deraf følger, at Præstens Interesse nu er stik modsat af, hvad den var under den gamle Lønningsform. Tidligere gjorde det, set fra Lønningsfondens Side, ikke saa nøje, hvad der blev anvendt til at bygge og vedligeholde Præstegaardene for, thi Præsterne maatte som nævnt forrente og afdrage Beløbene, saa at Lønningsfonden var lige rig, enten den havde Pengene staaende i Sparekassen eller i Præstegaardene til Forrentning og Afdrag af Præsterne. Det kunde altsaa være Lønningsfonden det samme — den blev ikke fattigere derved, at der blev